

Herrens löfte till sina sanna prästadsbärare är nästan för stort för att förstås.

De som är trofasta mot aronska och melkisedekska prästadömet och som ärar sin kallelse "blir heliggjorda genom Anden till sina kroppars förnyelse". Därför ska allt vad vår Fader har ges åt dem.¹⁰

Jag vittnar om att den renande kraften i Jesu Kristi försoning samt den Helige Andens förvandlande kraft kan hela och rädda människosläktet. Det är vår förmån, vår heliga plikt och vår glädje att hörsamma Frälsarens uppmaning att tjäna honom med ett villigt sinne och ett helhjärtat uppsåt. Låt oss "skaka av de kedjor som [vi] är bundna med och komma fram ur dunklet och stå upp ur stoftet".¹¹

Låt oss vara vakna och inte tröttna på att göra gott, för vi "lägger grundvalen till ett stort verk",¹² ja, förberedelsen för Frälsarens återkomst. Bröder, när vi tillfogar vårt eget exempels ljus som vittne om skönheten och kraften i den återställda sanningen, sover vi oss inte genom återställelsen. Om detta vittnar jag, och jag ger er min välsignelse i vår Mästares Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Martin Luther King Jr., "Don't Sleep Through the Revolution" (1966 Ware Lecture, vid Unitarian Universalist Association General Assembly, Hollywood, Florida, 18 maj 1966).
2. Trosartikel 9.
3. Se blog.oxforddictionaries.com/press-releases/oxford-dictionaries-word-of-the-year-2013.
4. 2 Nephi 26:29.
5. Mark. 8:34–35.
6. Se 3 Nephi 12:29.
7. Se till exempel lds.org/topics/addiction.
8. Matt. 22:37–39.
9. Ef. 5:14.
10. Se Läran och förbunden 84:33, 38.
11. Se 2 Nephi 1:23.
12. Se Läran och förbunden 64:33.

President Henry B. Eyring

förste rådgivare i första presidentskapet

Prästadömsbäraren

Du kan vara ett stort föredöme, ett medelmåttigt föredöme eller inget föredöme alls. Du kanske tänker att det inte spelar någon roll för dig, men det gör det för Herren.

Vi har alla hjältar, särskilt när vi är unga. Jag föddes och växte upp i Princeton, New Jersey i Förenta staterna. De mest kända idrottsklubbarna i närheten av oss fanns i New York. Där fanns det tre proffslag i baseboll under denna svunna tid: Brooklyn Dodgers, New York Giants och New York Yankees. Philadelphia låg ännu närmare oss och hade två proffslag i baseboll: Athletics och Phillies. Det fanns många möjliga basebollhjältar för mig i de lagen.

Joe DiMaggio som spelade i New York Yankees blev min basebollhjärte. När mina bröder och mina kamrater spelade baseboll på skolgården bredvid vårt hus försökte jag svinga slagträet så som jag trodde att Joe DiMaggio gjorde. Det var innan det

fanns teve (i urminnes tider), så jag hade bara bilder i dagstidningar att gå efter för att härma hans sving.

En gång körde min far mig till Yankee Stadium. Det var enda gången jag såg Joe DiMaggio spela. För min inre syn, som om jag fortfarande vore där, ser jag honom svinga slagträet och ser hur den vita basebollen flyger rätt upp på läktaren mitt emot.

Jag blev aldrig ens i närheten lika bra som min barndomshjärte. Men de få gånger jag lyckades träffa en baseboll bra, så var det för att jag härmade hans kraftfulla sving så bra jag kunde.

När vi väljer hjältar börjar vi medvetet eller omedvetet ta efter det som vi beundrar mest hos dem.

Lyckligtvis satte mina kloka föräldrar stora hjältar i min väg som

pojke. Min pappa tog med mig till Yankee Stadium en enda gång så att jag skulle få se min basebollhjärte spela, men varje söndag lät han mig iaktta en prästadömsbärare som blev min hjärte. Den hjärten formade mitt liv. Min far var grenspresident i den lilla gren som träffades hemma hos oss. Om man råkade komma ner på undervåningen en söndagsmorgon så var man i kyrkan. Vi var aldrig fler än trettio på mötena.

Det fanns en ung man som körde sin mor till mötena hos oss, men han kom aldrig in. Han var inte medlem. Det var min far som fick honom att komma in genom att gå ut till honom där han parkerade bilen och bjuda in honom. Han blev döpt och blev min förste och ende ledare i aronska prästadömet. Han blev min hjärte i prästadömet. Jag kommer fortfarande ihåg den lilla trästaty han gav mig som belöning efter att vi hade utfört ett projekt att hugga ved åt en änka. Jag har alltid försökt efterlikna honom när jag har gett en Guds tjänare berättigt beröm.

Jag valde en annan hjärte i den där lilla grenen. Han var soldat i USA:s marinkår och kom till våra möten i

sin gröna uniform. Det var krigstid, bara det gjorde honom till min hjärte. Marinkåren hade skickat honom till Princetonuniversitetet för fortbildning. Men viktigare för mig än hans uniform var att jag såg honom spela på Palmer Stadium som kapten i Princetonuniversitetets lag i amerikansk fotboll. Jag såg honom spela i universitetets basketlag och också som bäste "catcher" i deras basebollag.

Men vad som var ännu viktigare var att han kom hem till mig för att visa hur man kastar en basketboll både med höger och vänster hand. Han sade att jag måste lära mig det eftersom jag en dag skulle spela basket i bra lag. Jag insåg det inte då men under många år var han ett föredöme för mig för hur en sann prästadömsbärare är.

Var och en av er är ett föredöme som prästadömsbärare vare sig ni vill det eller inte. Du blev ett tänt ljus när du tog emot prästadömet. Herren satte dig på ljusstaken för att lysa upp vägen för alla i din omgivning. Det här gäller särskilt för dem som är i ditt prästadömskvorum. Du kan vara ett stort föredöme, ett medelmåttigt föredöme eller inget föredöme alls. Du

kanske tror att det inte spelar någon roll för dig, men det gör det för Herren. Han uttryckte det så här:

"Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg.

Inte heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan man sätter det på ljushållaren, så att det lyser för alla i huset.

Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen."¹

Stora prästadömsbärare exempel har varit till välsignelse för mig i kvorumen där jag hade turen att tjäna. Du kan göra vad de har gjort för mig genom att vara ett föredöme som andra kan följa.

Jag har lagt märke till tre egenskaper som är gemensamma för de prästadömsbärare som är mina hjältar. Den ena är ett mönster av bön, den andra vanan att tjäna och den tredje ett orubbligt beslut att vara ärlig.

Vi ber alla, men den prästadömsbärare som du vill vara ber ofta och uppriktigt. På kvällen knäböjer du och tackar Gud för dagens välsignelser. Du tackar honom för dina

föräldrar, för lärare och för stora exempel som du kan följa. Du berättar i dina böner vem som har varit till välsignelse i ditt liv den dagen och på vilket sätt. Det tar flera minuter och kräver eftertanke. Det ska förvåna dig och förändra dig.

När du ber om förlåtelse märker du att du förlåter andra. När du tackar Gud för hans godhet tänker du på andra, vid namn, som behöver din godhet. Den upplevelsen ska förvåna dig varje dag, och med tiden förändrar den dig.

Jag kan lova att ett sätt för sådana innerliga böner att förändra dig är att du känner att du verkligen är ett Guds barn. När du vet att du är ett Guds barn, vet du också att han förväntar sig mycket av dig. Eftersom du är hans barn förväntar han sig att du följer hans och hans älskade Sons Jesu Kristi lära. Han förväntar sig att du är givmild och vänlig mot andra. Han blir besviken om du är högmodig och

självupptagen. Han välsignar dig med en önskan att låta andras intressen gå före dina egna.

Några av er är redan föredömen i fråga om att tjäna osjälviskt som prästadömsbärare. Runtom i världen kommer prästadömsbärare till templet redan innan solen går upp. Och några tjänar till långt efter solnedgången. Det finns inget erkännande eller offentligt bifall i den här världen för det offret i fråga om tid och möda. Jag har varit tillsammans med unga människor när de betjänar dem som är i andevärlden, de som inte själva kan komma och göra anspråk på templets välsignelser.

När jag ser glädje snarare än trötthet i ansiktena på dem som tjänar där tidigt och sent, vet jag att lönen är stor i det här livet för den sortens osjälviskt tjänande som prästadömsbärare. Ändå är det bara en försmak av den glädje som de ska uppleva i andevärlden tillsammans med dem som de tjänat.

Jag har sett samma glädje i ansiktena på dem som berättar för andra om välsignelserna som kommer av att tillhöra Guds rike. Jag känner till en grens-president som nästan dagligen kommer med personer till missionärerna så att de kan undervisa dem. För bara några månader sedan var han inte medlem i kyrkan. Nu undervisar missionärer och en gren växer och stärks tack vare honom. Och vad mera är, han är ett ljus för andra, som nu öppnar munnen och påskyndar insamlingen av vår himmelske Faders barn.

När du ber och tjänar andra får du djupare insikt om att du är ett Guds barn och din kärlek till honom växer. Du blir mer medveten om att han blir bedrövad om du är oärlig på något sätt. Du blir fastare besluten att hålla ditt ord till Gud och till andra. Du blir mer medveten om vad det innebär att ta något som inte tillhör dig. Du blir ärligare mot din arbetsgivare. Du blir fastare besluten att komma i tid och att utföra varje uppgift som du får av Herren som du har gått med på att göra.

I stället för att undra om deras hemlärare ska komma, ser barn i de familjer som du kallats att undervisa fram emot ditt besök. Mina barn har fått den välsignelsen. När de växte upp hade de prästadömsbjälstar som hjälpte dem att lägga ut sin egen kurs i fråga om att tjäna Herren. Det här välsignade exemplet kommer nu den tredje generationen till godo.

Mitt budskap är också tacksamhetens budskap.

Jag tackar er för era böner. Jag tackar er för att ni knäböjer med insikt om att ni inte har alla svar. Ni ber till himmelens Gud för att uttrycka er tacksamhet och för att nedkalla hans välsignelser över era och era familjers liv. Jag tackar er för att ni tjänar andra, för de gånger ni inte känt behov av att få erkännande för ert tjänande.

Vi har tagit emot Herrens varning, att om vi strävar efter ära i den här världen för vårt tjänande så kan vi förverka större välsignelser. Ni minns orden:

”Akta er för att utföra goda gärningar för att människor skall se er. Då får ni ingen lön hos er Fader i himlen.

När du ger en gåva, blås då inte i trumpet för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människor skall berömma dem. Amen säger jag er: De har fått ut sin lön.

Nej, när du ger en gåva, låt inte din vänstra hand veta vad den högra gör, så att din gåva ges i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig.”²

De som har varit mina föredömen som stora prästadömsbärare inser sällan att de har hjälteegenskaper. Faktum är att de tycks ha svårt att se de egenskaper som jag så beundrar hos dem. Jag nämnde att min far var en trofast president i en liten gren av kyrkan i New Jersey. Senare satt han i Söndagsskolans generalkommitté för kyrkan. Men jag talar i dag återhållsamt om hans tjänande som prästadömsbärare, för han var blygsam.

Det samma gäller för marinsoldaten som var min barndomshjälte. Han

talade aldrig med mig om sitt tjänande som prästadömsbärare eller om sina prestationer. Han tjänade helt enkelt. Andra berättade för mig om hans trofasthet. Jag vet inte ens om han såg de egenskaper hos sig själv som jag beundrade.

Så mitt råd till dig som vill vara till välsignelse för andra med ditt prästadöme gäller ditt liv som är dolt för alla utom Gud.

Be till honom. Tacka honom för allt som är gott i ditt liv. Fråga honom vilka personer som han har satt i din väg som du ska betjäna. Vädja till honom om hjälp att kunna tjäna dem. Be så att du kan förlåta och så att du kan bli förlåten. Tjäna dem sedan, älska dem och förlåt dem.

Framför allt: Kom ihåg att inget tjänande är viktigare än att hjälpa människor att välja att uppfylla kraven för evigt liv. Gud har gett oss det här allomfattande budet om hur vi ska använda vårt prästadöme. Han är det fullkomliga exemplet på det. Det är det exemplet vi ser till ringa del hos de bästa av hans jordiska tjänare:

”Och Herren Gud talade till Mose och sade: Himlarna, de är många och de kan inte räknas för människor, men de är räknade för mig, ty de är mina.

Och liksom en jord med dess himlar skall förgås, så skall en annan uppstå, och det finns ingen ände på mina verk, inte heller på mina ord.

Ty se, detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.”³

Vi ska hjälpa till i det verket. Var och en av oss kan göra sin del. Vi har förberetts för vår tid och plats i de sista dagarna av detta heliga verk. Var och en av oss har välsignats med exempel av människor som har gjort det här verket till det allt överskuggande syftet med sin tid på jorden.

Jag ber att vi ska hjälpa varandra att ta vara på det tillfället.

Gud Fadern lever och besvarar dina böner om den hjälp du behöver för att kunna tjäna honom väl. Jesus Kristus är den uppståndne Herren. Det här är hans kyrka. Det prästadöme du bär är makten att handla i hans namn, i hans verk för att tjäna Guds barn. När du griper dig an det här verket av hela ditt hjärta, gör Herren dig stor. Det lovar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Matt. 5:14–16.
2. Matt. 6:1–4.
3. Mose 1:37–39.